

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16056 van 18 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 25 november 2007, verklaart er zich op 27 november 2007 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoeksters asielaanvraag bij beslissing van 29 april 2008, verstuurd op 30 april 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoeksters asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en stelde in het dorp Tangi in de provincie Logar (district Mohamed Agha) te zijn geboren. Na uw huwelijk verhuisde u naar Moghal Khil, eveneens in het district Mohamed Agha. U bent van Tadjiekse origine. Uw echtgenoot was als tolk werkzaam voor een NGO. In mizan 1386 (september/oktober 2007) kwamen enkele onbekende mannen naar uw huis. Ze vroegen naar uw echtgenoot en ondanks uw verklaring dat hij niet thuis was, drongen de mannen uw huis binnen, waar ze uw echtgenoot aantroffen. Ze beschuldigden hem ervan een "afvallige" te zijn. Ze sloegen hem en namen hem uiteindelijk mee. Enkele dagen later werd zijn zwaar verminkte lichaam teruggevonden. Hierna ging uw schoonbroer klacht indienen over zijn verdwijning. U vergezelde hem, maar bleef buiten wachten terwijl hij met de bevoegde autoriteiten sprak. Niet lang hierna, toen u bij uw ouders verbleef, werd uw huis overvallen. Hierna werd besloten dat u Afghanistan moest verlaten. Uw vader zocht een smokkelaar die u en uw dochter naar Pakistan begeleidde. Samen met uw dochter reisde u vervolgens naar België, waar u op 25 november 2007 aankwam. Op 27 november 2007 diende u een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara en de taskara van uw dochter voor.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekster er niet in geslaagd is haar vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoeksters gebrekkige kennis over Logar, Mohammad Agha en Afghanistan ondermijnen de geloofwaardigheid van haar verklaringen steeds in deze streek te hebben gewoond;
 - verzoeksters uiterst vage verklaringen over haar persoonlijke problemen bevestigen de ernstige twijfels omtrent haar geloofwaardigheid;
 - aangezien verzoekster bedrieglijke verklaringen aflegde omtrent haar levenssituatie en verblijfplaatsen de laatste jaren, laat zij de asielinstanties niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van haar familiale situatie, het al dan niet bestaan van een netwerk of van haar verblijfssituatie in derde landen zodat op deze basis ook niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1.1. Verzoekster werpt als eerste middel een schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, een schending van de motiveringsverplichting en een schending van de redelijkheidsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur op.

Verzoekster stelt dat haar identiteit en afkomst in twijfel worden getrokken door de bestreden beslissing. Verzoekster wijst er op dat zij een taskara heeft neergelegd en dat deze taskara als authentiek dient te worden beschouwd. Zoniet dient er een authenticatieonderzoek te worden gedaan. Verzoekster stelt dat een algemeen beeld over de mogelijkheid van het vervalsen van documenten in Irak, niet voldoende kan zijn om de valsheid van haar taskara aan te tonen. Dit is een schending van de motiveringsverplichting._

- 2.1.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3. Verzoeksters asielaanvraag wordt in hoofdzaak afgewezen op basis van haar gebrekkige kennis over Mohammad Agha, Logar en Afghanistan. Zo wordt haar een gebrekkige geografische en politieke kennis verweten alsook omtrent bepaalde aspecten van haar beweerde leefomgeving.

- 2.1.4. De Raad stelt echter vast dat uit een lezing van het administratieve dossier, en meer bepaald uit de gehoorverslagen blijkt dat het Commissariaat-generaal onvoldoende rekening gehouden heeft met verzoeksters profiel. In casu is verzoekster een Afghaanse huisvrouw die voornamelijk binnenshuis bleef om zich over het huishouden en de zorg over haar dochter te bekommeren. Rekening houdend met dit profiel kan in redelijkheid niet verwacht worden dat verzoekster blijk zou geven van een parate politieke kennis van haar land. Desalniettemin bleek verzoekster toch op de hoogte van het feit dat er ondertussen een nieuwe gouverneur benoemd werd waarvan zij weliswaar de naam niet kende, ook kende zij de naam van het districtshoofd en wist zij dat er een militaire basis in de buurt was. Bovendien wist zij tot welke etnie president Karzai behoorde en kon ze correct aangeven dat hij afkomstig is uit Kandahar. Verzoeksters geografische kennis is minimaal maar toereikend voor wat verwacht kan worden van een vrouw die amper haar dorp heeft verlaten. Zij noemt immers enkele buurdorpen op alsook enkele districten van haar provincie en kon de naam van de rivier benoemen. Daar waar verzoekster echter vragen beantwoordt die betrekking hebben op haar eigen leefwereld stelt de Raad vast dat zij dienaangaande over een meer dan behoorlijke kennis beschikt. Zo brengt zij spontaan enkele Afghaanse gerechten aan, kan zij de Afghaanse munten en biljetten opsommen en geeft zij de prijzen weer van enkele basisvoedselproducten. Zij is bekend met de Afghaanse oppervlaktematen, kan de namen citeren van enkele Afghaanse zangers, kent de Afghaanse feestdagen en wist dat onder de Taliban radio "shariat" bestond die enkel religieuze programma's uitzond. De door de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in kennis in hoofde van verzoekster zijn bijgevolg verschoonbaar gelet op haar profiel van Afghaanse huisvrouw die zich uitsluitend bezig hield met het huishouden en de opvoeding van haar dochter.

5. Verzoekster heeft ondertussen bij schrijven van 18 augustus 2008 een aantal stukken met vertaling neergelegd waaronder een schoolrapport van haar dochter met schoolresultaten

voor de schooljaren 2004, 2005 en 2006, een identiteitskaart voor studenten alsook de identiteitskaart van verzoeksters echtgenoot om deel te nemen aan de verkiezingen. Ook deze stukken bevestigen verzoeksters (recente) afkomst uit Afghanistan.

6. Uit het document van het UNHCR, getiteld "*International Protection Considerations with regard tot Afghan Asylum-seekers and Refugees*", toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Afghanen die tewerkgesteld zijn bij internationale organisaties in gebieden waar strijders van Taliban en Hezb-i-Islami actief zijn, in toenemende mate bedreigd worden en een verhoogd risico lopen op doelgerichte aanvallen omdat zij geassocieerd worden met het centrale gezag in Kabul. Verzoekster is afkomstig uit de provincie Logar die door het UNHCR als volledig onveilig wordt beschouwd. Het is van algemene bekendheid dat de Taliban bijzonder actief zijn in Logar in een poging om van daaruit Kabul terug in te nemen.
7. Verzoekster legt eveneens kopie neer van enkele e-mails waaruit blijkt dat haar echtgenoot niet gekend is bij de NGO Dacaar. Niettemin verklaarde verzoekster dat haar echtgenoot bij voormelde NGO was tewerkgesteld met tijdelijke contracten. Dacaar bevestigt dat tijdelijk tewerkgestelde personen niet worden geregistreerd, deze worden bijgevolg niet opgenomen in de archieven. Het is in deze dan ook aangewezen om verzoekster dienaangaande het voordeel van de twijfel te verlenen.
8. Verzoeksters echtgenoot werd vermoord door de Taliban omwille van zijn tewerkstelling bij een westerse NGO. Dergelijke personen worden niet alleen geassocieerd met het centrale gezag in Kabul maar worden tevens beschouwd als afvalligen omdat zij tewerkgesteld zijn bij "niet-gelovigen". Van verzoekster, een alleenstaande vrouw, weduwe van een afvallige met een dochter, kan worden aangenomen dat zij na de dood van haar echtgenoot eveneens een gemakkelijk doelwit kan zijn voor de Taliban die bijzonder actief zijn in de provincie waarvan zij afkomstig is.
9. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).
10. Verzoeksters relaas gekoppeld aan de Afghaanse binnenlandse context laat toe te stellen dat er in haren hoofde, wegens haar behoren tot de sociale groep van alleenstaande vrouwen, een gegronde vrees voor vervolging is in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking kan worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 september 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. DIGNEF,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.